

[Vivike.]

kommunerne, at børne- og ungdomsforsorgen, der jo allerede nu råder over pædagogisk-psykologisk uddannede medarbejdere, uden vanskelighed vil kunne påtage sig hele uddannelsessektoren.

Når man nu taler så meget om personaleloft og besparelse i statens udgifter, må den anviste besparelse, der kan begrunde opgivelsen af ansættelse af 2 højtlønnede embedsmænd, da også tælle med.

Har socialministeren overvejet andre løsninger til opbygningen af socialstyrelsen, hvorved man undgår at ødelægge alt, hvad der er opbygget gennem den sidste menneskealder? Af bilaget til finansudvalgets aktstykke nr. 25 ser jeg, at der har været fremsat forslag om en anden løsning, men at dette er afvist, fordi „den vil medføre helt uklare kompetencelinjer“. Hvad går den anden løsning ud på, og bør man ikke endnu en gang overveje, om der er tanker i denne, som det er rimeligt at følge?

Hidtil har bestyrelser og forstandere for børne- og ungdomshjem kunnet forhandle ét sted både om fremtidsplaner, om personale-spørgsmål, herunder om uddannelsesproblemer for personalet, om byggesager og om økonomiske problemer. Ofte er der samtidig forhandlet om spørgsmål, der hører under alle disse 4 kategorier. Jeg tror på ingen måde, at det vil betyde en lettelse, når bestyrelser og forstandere fremtidig skal henvende sig til 4 forskellige afdelinger i socialstyrelsen, når der skal drøftes problemer af disse typer.

Har ministeren tænkt på, at nyordningen vil betyde en væsentlig besværliggørelse af forhandlingen for forstandere og bestyrelser for børne- og ungdomshjem?

Er det ikke muligt at gennemføre en rimelig koordinering mellem socialstyrelsens forskellige arbejdsopgaver uden at slå alt, hvad der hidtil er opbygget, i stykker?

Vivike: Siden jeg indbragte dette spørgsmål i forrige uge, har ministeren udnævnt en leder for socialstyrelsens nye planlægnings- og uddannelsesafdeling og en leder for styrelsens bygge- og boligafdeling.

Ministeren har i sit svar til Børnesagens Fællesråd udtalt, at overvejelsen om børne- og ungdomsforsorgens placering som et led i den kommende socialreform kun er på et

begyndelsesstadium, og at der vil blive draget omsorg for, at også Børnesagens Fællesråd vil få lejlighed til at gøre sine synspunkter gældende.

Jeg er glad for dette tilsagn, men derimod er jeg ikke overbevist om rigtigheden af ministerens udtalelse i samme brev om, at de administrative omlægninger i socialstyrelsen intet har at gøre med spørgsmålet om børne- og ungdomsforsorgens opretholdelse som selvstændig socialdisciplin. Fællesrådet havde i sin henvendelse til ministeren udtalt, at børne- og ungdomsforsorgsområdet i det mindste fortsat bør bevares som en helhed, således at dette arbejdsområde holdes sammen under én central ledelse i stedet for som planlagt fordelt over 4 funktionsområder.

Jeg kan helt slutte op om fællesrådets synspunkter og skal henstille, at de bliver fulgt. Det gælder navnlig to arbejdsområder. Det gælder for det første uddannelsen på børneforsorgsseminarier og den omfattende kursusvirksomhed. Selv om uddannelsen til klientbehandling henlægges under afdelingen vedrørende planlægning og uddannelse, bør uddannelsen af socialpædagoger fortsat sortere under børne- og ungdomsforsorgen. Dernæst gælder det arbejdet med forbedringer af børne- og ungdomsforsorgens bygningsmæssige forhold, hvor direktoratets kendskab til de ca. 300 børne- og ungdomshjem er meget vanskelig at undvære. Hidtil har bestyrelser og forstandere for børne- og ungdomshjem kunnet forhandle ét sted. Jeg tror ikke, det bliver lettere, når forstandere og bestyrelser fremtidig skal henvende sig til 4 forskellige afdelinger.

Jeg gør opmærksom på, at ikke alene de tre institutionsforeninger, Foreningen for Ungdomshjem og Ungdomspensioner, Dansk Børnehjemsforening og Foreningen for Skole- og Behandlingshjem, de tre bestyrelser og tilsynsrådsforeninger, men også de forældre der er tilknyttet Forældrelandsforeningen for Børne- og Ungdomsforsorgen, går stærkt ind for at bevare dette område på centralt plan, hvad alle de hidtil herunder hørende funktioner angår.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg er glad for, at hr. Vivike med sit spørgsmål giver mig anledning til at korrigere nogle misforståelser vedrørende børne- og ung-